

รายงานการวิจัยในชั้นเรียน

การปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน

ชื่อผู้วิจัย

นายจตุรงค์ ประจงแสงศรี

แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง วิทยาลัยเทคนิคระยอง

ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

คำนำ

การจัดทำวิจัยเรื่อง การปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนของนักเรียนชั้น ปวช.2/1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง มีวัตถุประสงค์เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนและวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรมการเรียน ซึ่งผลจากการวิจัยครั้งนี้จะทำให้ทราบพฤติกรรมการเรียนรู้ของผู้เรียนโดยดูคะแนนจากแบบทดสอบก่อน-หลังเรียน

ผู้วิจัยขอขอบคุณครูในแผนกช่างไฟฟ้าทุกท่าน ในวิทยาลัยเทคนิคระยองที่ให้คำปรึกษา คำแนะนำ เพื่อจัดทำรายงานวิจัยฉบับนี้ให้สำเร็จลุล่วงไปด้วยดี

จตุรงค์ ประจงแสงศรี

ผู้วิจัย

ชื่อเรื่อง การปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียน

ชื่อผู้วิจัย นายจตุรงค์ ประจงแสงศรี ตำแหน่ง ครู

ลักษณะประชากรที่ศึกษา นักเรียนแผนกช่างไฟฟ้าระดับชั้นปวช.2/1 จำนวน 14 คน

ระยะเวลา เดือน มกราคม 2569 ภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์ เพื่อปรับพฤติกรรมการเรียนรายวิชา อิเล็กทรอนิกส์กำลังเบื้องต้น และเพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนภายหลังการปรับพฤติกรรมการเรียน ประชากรและกลุ่มตัวอย่างคือ นักเรียนแผนกช่างไฟฟ้าระดับชั้นปวช.2/1 ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาอิเล็กทรอนิกส์กำลังเบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2/2568 จำนวน 14 คน เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบทดสอบก่อนการเรียน(pre-test)และแบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) แบบปรนัยจำนวน 20 ข้อ สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าเฉลี่ย ร้อยละ ผลการวิจัยมีดังนี้

ผู้วิจัยได้สังเกตพฤติกรรมของผู้เรียนในช่วงสัปดาห์ที่ 12-13 พบว่านักเรียนออกจากห้องเรียนบ่อย บางคนขาดเรียนโดยไม่ทราบสาเหตุ บางคนนั่งเล่นโทรศัพท์ บางคนหลับ นักเรียนคุยเล่นกันเสียงดัง ไม่ค่อยสนใจเรียนด้วยวิธีการสอนแบบบรรยายถามตอบ รู้สึกเบื่อไม่ยอมเรียน จากการทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) พบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (13-16 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 68.95 ภายหลังจากการปรับพฤติกรรมการเรียนด้วยวิธีการสอนแบบเสริมแรงเชิงบวก ได้ทำการทดสอบหลังการเรียน (post-test) พบว่า คะแนนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (13-16 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 72.85 เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนแล้ว จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

สารบัญ

	หน้า
คำนำ	(2)
บทคัดย่อ	(3)
สารบัญ	(4)
บทที่ 1 บทนำ	
ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา	5
วัตถุประสงค์ของการวิจัย	5
ขอบเขตในการศึกษา	5
คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ	5
ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ	5
บทที่ 2 แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	
แนวคิดการปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน	6
งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง	7
กรอบแนวคิดในการศึกษา	8
บทที่ 3 วิธีการดำเนินการวิจัย	
ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง	9
เครื่องมือที่ใช้	9
ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ	10
การเก็บรวบรวมข้อมูล	10
การวิเคราะห์ข้อมูล	10
สถิติที่ใช้ในการวิจัย	10
บทที่ 4 ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	
ผลการวิเคราะห์ข้อมูล	11
บทที่ 5 สรุป อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ	
สรุปผลการวิจัย	13
อภิปรายผล	13
ข้อเสนอแนะ	14
บรรณานุกรม	15

บทที่ 1

บทนำ

ความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา

ปัจจุบันการจัดการเรียนการสอนแบบบรรยาย-ถามตอบ ผู้สอนได้นำเสนอโดยใช้กระดานไวบอร์ด ผลปรากฏว่านักเรียนหลายคนคุยเล่นกันเสียงดัง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนต่ำ ดังนั้นผู้วิจัยจึงมุ่งที่จะทำการปรับปรุงพฤติกรรมในชั้นเรียน และศึกษาผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากที่ได้ทำการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนว่ามีความแตกต่างกันหรือไม่

วัตถุประสงค์ของการวิจัย

1. เพื่อปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนของนักเรียนในชั้นเรียน
2. เพื่อวัดผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนหลังจากการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียน

ขอบเขตของการวิจัย

1) ขอบเขตเนื้อหา

เนื้อหาที่ใช้ในการศึกษาค้นคว้า เป็นบทเรียนในรายวิชาอิเล็กทรอนิกส์กำลังเบื้องต้น ซึ่งอยู่ในบทที่ 6 เรื่อง วงจรอินเวอร์เตอร์

2) ขอบเขตประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนระดับชั้นปวช.2/1 แผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชาอิเล็กทรอนิกส์กำลังเบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 14 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

คำจำกัดความที่ใช้ในการวิจัย/นิยามศัพท์เฉพาะ

การปรับปรุงพฤติกรรม คือ การปรับเปลี่ยนพฤติกรรมระหว่างการเรียนในชั้นเรียน
ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียน หมายถึง ผลการทดสอบหลังการเรียน ภายหลังจากการปรับปรุงพฤติกรรม

ประโยชน์ที่คาดว่าจะได้รับ

1. ได้วิธีการสอนเพื่อปรับปรุงพฤติกรรมผู้เรียน
2. ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของผู้เรียนสูงขึ้น

บทที่ 2

แนวคิด ทฤษฎี และงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

1. แนวคิด ทฤษฎี

1.1 การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน

ประเทือง ภูมิภัทราคม (2540) อ้างถึงในขวัญเฉลิม ต้นประเสริฐ (2553 : online) ได้อธิบายว่า “การปรับพฤติกรรม หมายถึง การประยุกต์หลักการพฤติกรรมหรือหลักการเรียนรู้เพื่อเปลี่ยนแปลงแก้ไขพฤติกรรมโดยเน้นที่พฤติกรรมที่สามารถสังเกตเห็นได้หรือวัดได้เป็นสำคัญ และมีความเชื่อพื้นฐานว่าพฤติกรรมปกติและไม่ปกติพัฒนามาจากหลักการเรียนรู้” วิธีการปรับพฤติกรรม สามารถกระทำได้หลากหลายวิธี ซึ่งสามารถเลือกใช้วิธีการให้เหมาะสมกับผู้เรียนหรือกลุ่มเป้าหมายที่ต้องการปรับพฤติกรรม โดยทั่วไปนิยมใช้ 5 วิธี ดังนี้

1.1.1 แรงเสริมเชิงบวก (Positive Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมาอย่างสม่ำเสมอ เช่น การชมเชยเมื่อตอบคำถามได้ถูกต้อง เป็นต้น

1.1.2 แรงเสริมเชิงลบ (Negative Reinforcement) เป็นวิธีการที่เสริมแรงในทางลบเพื่อให้ผู้เรียนแสดงพฤติกรรมที่ต้องการออกมา โดยการหลีกเลี่ยงการกระทำอีกสิ่งหนึ่ง เช่น กำหนดแบบฝึกหัด 2 ส่วน ให้ผู้เรียนเลือกทำเพียงส่วนใดส่วนหนึ่งเท่านั้น แต่ถ้าผู้เรียนคนใดเลือกทำทั้ง 2 ส่วน จะมีคะแนนพิเศษให้ เป็นต้น

1.1.3 การหยุดยั้ง (Extinction) เป็นวิธีการที่ผู้สอนงดการให้รางวัล คำชมเชยต่อพฤติกรรมในชั้นเรียนที่ไม่พึงประสงค์ และใช้วิธีเสริมแรงเชิงบวกควบคู่ไปด้วย แต่วิธีการนี้เหมาะสำหรับพฤติกรรมที่ไม่รุนแรง เช่น การคุยในชั้นเรียน ผู้สอนจะทำการเพิกเฉยต่อพฤติกรรมดังกล่าว แต่เมื่อผู้เรียนที่คุยในชั้นเรียนสามารถตอบคำถามถูกต้อง ก็ให้คำชมเชยหรือรางวัล เป็นต้น

1.1.4 การทำสัญญากับผู้เรียน (Behavioral contract) เป็นวิธีการผู้สอนทำสัญญากับผู้เรียน เช่น หากผู้เรียนจดบันทึกการบรรยายในสมุดและส่งท้ายชั่วโมงครบทุกสัปดาห์ จะได้รับคะแนนจิตพิสัย 5 คะแนน เป็นต้น

1.1.5 การลงโทษ (Punishment) เป็นวิธีการที่ผู้สอนพยายามขจัดพฤติกรรมที่ไม่พึงประสงค์ในชั้นเรียนออกไป โดยการตำหนิ หักคะแนน หรือการลงโทษทางกาย เช่น เมื่อผู้เรียนขาดเรียนในสัปดาห์ใด จะต้องเขียนสรุปบทเรียนของสัปดาห์นั้นๆ ด้วยลายมือลงในกระดาษ A4 จำนวน 1 แผ่น เป็นต้น

1.2 ลักษณะของการปรับพฤติกรรม

สมโภชน์ เอี่ยมสุภาษิต (2541) อ้างถึงในวรรณิ เจตจำนงนุช (2553:Online) ได้อธิบายเกี่ยวกับลักษณะสำคัญของการปรับพฤติกรรมไว้ดังนี้

1.2.1 มุ่งที่พฤติกรรมโดยตรง โดยที่พฤติกรรมนั้นต้องสังเกตเห็นได้ และวัดได้ตรงกันด้วย เครื่องมือที่เป็นวัตถุวิสัย ไม่ว่าจะการตอบสนองนั้นเป็นภายในหรือภายนอกก็ตาม

1.2.2 ไม่ใช่คำที่เป็นการตีตรา นอกจากจะมีความหมายกว้าง ไม่มีความชัดเจน ยากต่อการสังเกตให้ตรงกัน และยากต่อการจัดโปรแกรมการปรับพฤติกรรมให้บรรลุเป้าหมายได้ การตีตราอาจทำให้เด็กหรือผู้ปกครองเกิดความอับอายแล้วจะส่งผลให้เด็กเลือกแสดงพฤติกรรมตามที่ถูกตีตราได้

1.2.3 พฤติกรรมไม่ว่าจะเป็นพฤติกรรมที่ปกติหรือปกติ ก็ตาม ย่อมเกิดจากการเรียนรู้ในอดีตทั้งสิ้น ดังนั้นพฤติกรรมเหล่านี้สามารถเปลี่ยนแปลงได้โดยกระบวนการเรียนรู้

1.2.4 การปรับพฤติกรรมจะเน้นสภาพ และเวลาในปัจจุบันเท่านั้น เมื่อวิเคราะห์ได้ว่าสิ่งเร้า และผลกระทบใดที่ทำให้พฤติกรรมนั้นเกิดบ่อยหรือลดลงในสภาพปัจจุบัน ก็สามารถปรับสิ่งเร้าและผลกระทบให้เหมาะสมยิ่งขึ้น เพื่อให้พฤติกรรมดังกล่าวเปลี่ยนแปลงไปตามเป้าหมายที่ต้องการ

1.2.5 การปรับพฤติกรรมนั้นจะเน้นวิธีการทางบวกมากกว่าวิธีการลงโทษ เนื่องจากเป้าหมายของการปรับพฤติกรรมเน้นการเพิ่มพฤติกรรมที่พึงประสงค์ จึงจำเป็นต้องใช้วิธีการทางบวก เพราะเป็นวิธีการที่มีประสิทธิภาพ ทั้งยังได้ก่อให้เกิดปัญหาทางอารมณ์น้อยกว่าวิธีการลงโทษ

1.2.6 วิธีการปรับพฤติกรรมนั้น สามารถใช้ได้เหมาะสมตามลักษณะของปัญหาแต่ละบุคคล เพราะคนแต่ละคนมีความแตกต่างกัน ดังนั้นในการดำเนินการปรับพฤติกรรมจึงต้องคำนึงถึงความแตกต่างระหว่างบุคคลด้วย

1.2.7 วิธีการปรับพฤติกรรมเป็นวิธีการที่ได้รับการพิสูจน์มาแล้วว่า มีประสิทธิภาพและได้ผลโดยวิธีการทางวิทยาศาสตร์

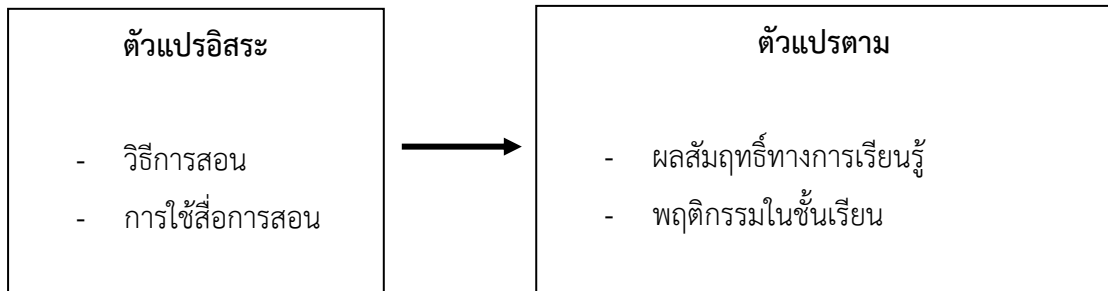
2. งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

2.1 สุรกิจ คำวงศ์ปิ่น (2552) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องพฤติกรรมการเรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนวิชาหลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 พบว่านักศึกษามีพฤติกรรมไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ ขาดการส่งงานหรือส่งงานไม่ครบตามที่ได้รับมอบหมาย ไม่ได้ทำแบบฝึกหัดด้วยตนเอง ไม่ใส่ใจในการทำแบบฝึกหัด โดยในภาพรวมพฤติกรรมต่างๆเกิดจากการไม่เข้าเรียนอย่างสม่ำเสมอ และทำให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักศึกษาอยู่ในระดับต่ำ

2.2 อารยา อินจันทร์ (2548) ได้ทำการวิจัยในชั้นเรียน เรื่องการปรับพฤติกรรมขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2 แผนวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิด้วยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ พบว่า ภายหลังจากปรับเปลี่ยนพฤติกรรมความรับผิดชอบในการเรียนการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจและการปรับพฤติกรรมแบบยอมรับพฤติกรรมของผู้เรียนนั้น ผู้เรียนขาดความรับผิดชอบไม่ส่งงานตามกำหนดลดลงคิดเป็นร้อยละ 12.97% ในบางกรณี บางรายที่ไม่พัฒนาขึ้นพบว่าปัญหาที่เกิดขึ้นเนื่องจากผู้เรียนมีภาระงานทางครอบครัวที่ต้องรับผิดชอบมาก ทำให้ไม่สามารถจัดการภาระงานที่ผู้สอนมอบหมายได้ทันตามกำหนด

จำนวน 1 ราย ผู้สอนจึงใช้การยอมรับพฤติกรรมนั้นๆและให้ผู้เรียนเสนอเงื่อนไขร่วมกับครูผู้สอนโดยตกลงกันว่าให้ผู้เรียนส่งงานช้ากว่ากำหนดได้ 1 วันเป็นกรณีพิเศษ

กรอบแนวคิด

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาวิจัยเรื่องการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับชั้น ปวช.2/1 วิทยาลัยเทคนิคระยอง ผู้วิจัยได้ใช้วิธีการวิจัยเชิงสำรวจ โดยดำเนินการตามลำดับขั้นตอนดังนี้

- ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
- เครื่องมือที่ใช้
- ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ
- การเก็บรวบรวมข้อมูล
- การวิเคราะห์ข้อมูล
- สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

นักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับชั้นปวช.2/1 วิทยาลัยเทคนิคระยอง ที่ลงทะเบียนเรียน รายวิชาอิเล็กทรอนิกส์กำลังเบื้องต้น ในภาคเรียนที่ 2 ปีการศึกษา 2568 จำนวน 14 คน ซึ่งได้มาจากการเลือกแบบเจาะจง (Purposive Sampling)

เครื่องมือที่ใช้

1. แบบทดสอบก่อนการเรียน (pre-test) ชนิดแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ
2. แบบทดสอบหลังการเรียน (post-test) ชนิดแบบปรนัย จำนวน 20 ข้อ
โดยแบ่งค่าระดับคะแนนออกเป็น 5 ระดับ คือ ดีมาก ดี ปานกลาง พอใช้และปรับปรุง ดังนี้

17-20 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ดีมาก”
13-16 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ดี”
9-12 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ปานกลาง”
5-8 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “พอใช้”
1-4 คะแนน	หมายถึง	การเรียนอยู่ในระดับ “ปรับปรุง”
3. ใบบันทึกพฤติกรรมการเข้าชั้นเรียน

ขั้นตอนในการสร้างเครื่องมือ

เครื่องมือที่ใช้ในการรวบรวมข้อมูลในการทำวิจัยครั้งนี้ คือ แบบทดสอบก่อนการเรียนรู้และแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ ซึ่งแบบทดสอบจะนำมาจากเนื้อหาที่ได้บรรยาย-ถามตอบในชั้นเรียน และงานที่มอบหมาย โดยมีขั้นตอน ดังนี้

1. กำหนดเนื้อหาแบบทดสอบก่อนการเรียนรู้และหลังการเรียนรู้
2. สร้างแบบทดสอบ
3. นำแบบทดสอบไปให้ผู้เชี่ยวชาญทดลองทำ
4. ประเมินผลการทดลอง และนำไปปรับปรุงแบบทดสอบ
5. ทำการทดสอบ

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. คะแนนจากแบบทดสอบก่อนการเรียนรู้ (pre-test)
2. คะแนนจากแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ (post-test)
3. สังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียน เช่น การเข้าเรียน ความสนใจ การส่งงาน เป็นต้น

การวิเคราะห์ข้อมูล

- 1) วิเคราะห์ผลคะแนนการทำแบบทดสอบก่อนเรียน (pre-test) และผลคะแนนการทำแบบทดสอบหลังการเรียนรู้ (post-test) แล้วนำผลคะแนนมาเปรียบเทียบผลสัมฤทธิ์
- 2) สังเกตพฤติกรรม
- 3) บันทึกการนำเสนอผลงาน

สถิติที่ใช้ในการวิจัย

ใช้ค่าสถิติร้อยละและค่าเฉลี่ย

บทที่ 4

ผลการวิเคราะห์ข้อมูล

ในการวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้ทำการเก็บรวบรวมข้อมูล และวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้แบบทดสอบก่อนการเรียน และแบบทดสอบหลังการเรียน ได้ผลการวิเคราะห์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test)

คะแนน pre-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10	1	7.14
12	4	28.57
13	1	7.14
14	3	21.43
15	4	28.57
20	1	7.14

จากตารางที่ 1 จะเห็นได้ว่าคะแนนค่าเฉลี่ยแบบทดสอบก่อนเรียนมีค่าเท่ากับ 13.79 และคะแนนทดสอบก่อนการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี(13-16 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 68.95 แสดงให้เห็นถึงพื้นฐานความรู้ก่อนการเรียนของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับชั้นปวช.2/1 วิทยาลัยเทคนิคระยอง ในรายวิชาอิเล็กทรอนิกส์กำลังเบื้องต้น อยู่ในระดับดี

ตารางที่ 2 ค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังการเรียน(post-test)

คะแนน post-test	จำนวน (คน)	ร้อยละ
10	4	28.57
14	1	7.14
15	2	14.29
16	2	14.29
17	2	14.29
18	3	21.43

จากตารางที่ 2 จะเห็นได้ว่าคะแนนค่าเฉลี่ยแบบทดสอบหลังเรียนมีค่าเท่ากับ 14.57 และคะแนนทดสอบหลังการเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (13-16 คะแนน) คิดเป็นร้อยละ 72.85 เมื่อเปรียบเทียบผลคะแนนทดสอบก่อนการเรียน (Pre-test) (ตารางที่ 1) และคะแนนทดสอบหลังการเรียน (post-test) (ตารางที่ 2) แสดงให้เห็นว่าหลังจากปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน จะส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนของนักเรียนสูงขึ้น

บทที่ 5

สรุปผลการวิจัย อภิปรายผล และข้อเสนอแนะ

สรุปผลการวิจัย

จากการสังเกตพฤติกรรมในชั้นเรียนของนักเรียนแผนกวิชาช่างไฟฟ้ากำลัง ระดับชั้นปวช.2/1 วิทยาลัยเทคนิคระยอง ที่ลงทะเบียนเรียนรายวิชา อิเล็กทรอนิกส์กำลังเบื้องต้น ในช่วงสัปดาห์ที่ 12-13 พบ ปัญหา ดังนี้

- 1) ขาดเรียนบ่อยหรือเข้าเรียนสาย
- 2) ออกจากห้องเรียนก่อนเวลา
- 3) นั่งเล่นโทรศัพท์มือถือ
- 4) คุยเล่นกันเสียงดัง

ผู้วิจัยได้เริ่มทำการปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน ตั้งแต่ช่วงสัปดาห์ที่ 13 เป็นต้นไป โดยใช้วิธีการปรับพฤติกรรม 1 วิธี คือ วิธีการเสริมแรงเชิงบวกร่วมกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อน และการใช้สื่ออินเทอร์เน็ต โดยชั้นนำเข้าสู่บทเรียนจะมีการชี้แจงวัตถุประสงค์และทำแบบทดสอบก่อนเรียน ครูผู้สอนบรรยายโดยการกระตุ้นความสนใจด้วยการให้คะแนนสำหรับคนที่ตอบคำถามครูได้และคนที่ตั้งใจเรียน หลังจากนั้นจะเริ่มให้นักเรียนทำกิจกรรมในชั้นเรียนโดยให้นักเรียนทำใบงานปฏิบัติ โดยให้นักเรียนที่เก่งคอยช่วยเหลือนักเรียนที่ไม่เก่ง ระดมความคิดในการแก้ไขปัญหาที่เกิดขึ้น ผลปรากฏว่า นักเรียนส่วนใหญ่ให้ความสนใจกับกิจกรรมการเรียนการสอนในครั้งนี้ รู้สึกสนุก ทำให้เกิดการเรียนรู้ด้วยตนเอง การเรียนรู้ร่วมกัน และชุมชนแห่งการเรียนรู้ เป็นการแลกเปลี่ยนความรู้และประสบการณ์ของตนเองให้กับเพื่อนๆ ในห้องเรียน ซึ่งดูได้จากค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบหลังเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี(13-16 คะแนน) มีค่าเท่ากับ 14.57 คะแนน ซึ่งสูงกว่าค่าเฉลี่ยคะแนนทดสอบก่อนเรียนส่วนใหญ่อยู่ในระดับดี (13-16 คะแนน) มีค่าเท่ากับ 13.79 คะแนน ดังนั้นผู้เรียนเกิดความเข้าใจในบทเรียน และมีผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนที่สูงขึ้น

อภิปรายผลการวิจัย

ผลการปรับพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนด้วยวิธีการเสริมแรงเชิงบวกกับนักเรียนกับการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนแบบเพื่อนช่วยเพื่อนแล้ว พบว่า คะแนนทดสอบหลังเรียนมีค่าสูงกว่าคะแนนทดสอบก่อนเรียน ทั้งนี้เป็นเพราะว่า นักเรียนมีความตั้งใจในการเรียนมากขึ้น มีการจัดกิจกรรมที่ทำให้ผู้เรียนไม่เบื่อหน่ายในการเรียน ด้วยวิธีเพื่อนช่วยเพื่อน ทำให้ผู้เรียนได้มีส่วนร่วมในการทำงานเป็นทีม เป็นชุมชนเห็นการเรียนรู้ทางวิชาชีพ แบ่งปันความรู้ แลกเปลี่ยนความคิดเห็นในเชิงบวก มีการช่วยเหลือซึ่งกันและกัน และนอกจากนี้ ระหว่างการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนในชั้นเรียนก็มีการใช้วิธีการเสริมแรงเชิงบวกกับผู้เรียนเพื่อทำให้

นักเรียนมีแรงจูงใจในการเรียนมากขึ้น โดยดูจากการส่งงานของผู้เรียนตรงเวลา จึงทำให้ผู้เรียนเกิดความรู้สึกดีชอบ เกิดวินัยในตนเอง ส่งผลให้ผลสัมฤทธิ์ทางการเรียนสูงขึ้น

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ควรมีการปรับปรุงพฤติกรรมการเรียนในชั้นเรียนด้วยวิธีอื่นในแต่ละบทเรียน
2. ควรมีการจัดกิจกรรมการเรียนการสอนที่หลากหลายเพื่อให้ผู้เรียนไม่น่าเบื่อในการเรียน
3. ควรนำสื่อการสอน เทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการจัดการเรียนการสอน

บรรณานุกรม

ขวัญเฉลิม ตันประเสริฐ.(2553).การปรับพฤติกรรมในชั้นเรียน[online] สืบค้นเมื่อ 10 ตุลาคม 2554

จาก <http://www.gotoknow.org/blogs/posts/395511>

สุรกิจ วงศ์คำปิ่น.(2552).พฤติกรรมการณ์เรียนของนักศึกษาคณะบริหารธุรกิจที่ลงทะเบียนเรียนใน
รายวิชา 52-207 หลักการบัญชีเบื้องต้น ในภาคการศึกษาที่ 2/2551 [online] สืบค้นเมื่อ

5 กันยายน 2554 จาก www.ba.northcm.ac.th/acca.pdf

อารยา อินทร์จันทร์.(2548).การปรับพฤติกรรมการณ์ขาดความรับผิดชอบของนักศึกษาชั้น ปวส. 2

แผนกวิชาการตลาด วิทยาลัยเทคนิคชัยภูมิโดยการสอนแบบร่วมแรงร่วมใจ [Online] สืบค้นเมื่อ

5 กันยายน 2554 จาก [http://cdn.learners.in.th/assets/media/files/000/060/877/
original_CAR4.pdf?1285552221](http://cdn.learners.in.th/assets/media/files/000/060/877/original_CAR4.pdf?1285552221)